

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. december 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0747
Dok.: BBO40943

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 224 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. december 2008.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 224 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren kommentere vedlagte henvendelse om forældreansvar og oplyse, hvad ministeren vil gøre for at imødegå situationer, hvor bopælsforælderen gang på gang tilbageholder børn eller nægter at udlevere dem til samvær?”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort for forløbet i en konkret samværs sag, hvor bopælsforælderen ikke overholder parternes samværsaftale og hindrer samværet.

Justitsministeriet finder ikke at burde kommentere den konkrete sag, men kan mere generelt oplyse, at forældrenes evne til at samarbejde omkring barnet er et vigtigt element i forældreansvarsloven og derfor et forhold, der kan tillægges betydelig vægt ved afgørelser om samvær, forældremyndighed og barnets bopæl.

Samarbejdschikane fra bopælsforælders side kan f.eks. komme til udtryk i form af samværschikane, hvor konflikterne omkring samarbejdet og barnet skyldes, at den ene forælder uden påviselig grund søger at hindre den anden forælders kontakt til barnet. Statsforvaltningen skal være særligt opmærksom på disse sager og skal gribe hurtigt ind over for samarbejdschikane. Dette skyldes, at det kan være en stor belastning for barnet, hvis den ene forælder konstant hindrer den anden forælders kontakt til barnet og vanskeliggør et samarbejde om barnet. Derudover følger det af forældreansvarslovens § 19, stk. 1, at barnet har ret til kontakt til begge sine forældre, og at begge forældre har et ansvar for, at samværet virkeliggøres.

Samarbejdschikane fra bopælsforælders side kan også få betydning for afgørelsen om forældremyndighed eller om barnets bopæl. Dette skyldes, at der ved afgørelser om forældremyndighed og om barnets bopæl må anlægges et fremtidsorienteret perspektiv for barnet, og at det i den forbindelse må tillægges stor vægt, hvem af forældrene, der har bedst evne til at samarbejde og dermed på længere sigt kan sikre barnets samvær med den anden forælder.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at fogedretten kan tvangsfuldbyrde, dvs. gennemtvinge, domme og kendelser om samvær, retsforlig om samvær, afgørelser om samvær, der er truffet af statsforvaltningen,

aftaler om samvær, der er indgået under et møde i statsforvaltningen, samt aftaler om samvær, når det udtrykkeligt i aftalen er bestemt, at den kan tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 478.

Efter retsplejelovens § 536 har fogedretten under en sag om tvangsfuldbyrdelse af et samvær mulighed for at ændre omfang, tid og sted for samværet samt ændre vilkårene for samværet. Hvis et samvær ikke har kunnet udøves under fogedsagen, kan fogedretten fastsætte erstatningssamvær for dette samvær. Fogedretten har også mulighed for at anvende tvangsbøder eller umiddelbar magt, dvs. med politiets bistand, som middel til at gennemtvunge et samvær. Som udgangspunkt vil umiddelbar magtanvendelse i samværssager først komme på tale efter flere forgæves forsøg med tvangsbøder. Fuldbyrdelse af et samvær kan ikke ske, hvis barnets sjælelige eller legemlige sundhed derved udsættes for alvorlig fare.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at reglerne i forældreansvarsloven og reglerne i retsplejeloven om tvangsfuldbyrdelse af samvær i tilstrækkelig grad tilgodeser behovet for at regulere de situationer, hvor bopælsforælderen nægter at udlevere et barn til samvær.